

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/37/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010197
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514010197.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému Ing. A. R. stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/67/2014 zo dňa 25.02.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.12.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaného Ing. A. R., nar. XX.XX.XXXX, a okresného prokurátora sa z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/67/2014 zo dňa 25.02.2015 táto (samosudkyňa okresného súdu) uznala obžalovaného Ing. A. R., nar. XX.XX.XXXX, vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 09.03.2012 v čase asi o 9.45 hod. v obci N., Y. J. V. XXXX/XX, v priestoroch penziónu R. nútil P. R., trvale bytom N., Y. J. V. XXXX/XX, pod hrozbou, že ho zastrelí a vystrieľa celú jeho rodinu i tých, ktorých pozná, aby mu vrátil finančné prostriedky, ktoré mu P. R. dlhoval po termíne splatnosti z titulu uzatvorenej zmluvy o pôžičke vo výške 600.000,- eur zo dňa 21.07.2010 medzi ním ako veriteľom a P. R. ako dlžníkom.

Za to mu uložila

Podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch rokov).

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložila.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určila mu skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku samosudkyne okresného súdu táto dospela k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania, v rámci ktorého vylúchla samotného obžalovaného Ing. A. R., poškodeného P. R., I. R., svedkov W. G., U. S., R. G., H. G., M. R., prečítala výpovede svedkýň G. S. a M. H., protokoly o konfrontácii, ako i príslušné (listinné dôkazy) nachádzajúce sa v príslušnom spisovom materiáli.

Po vyhodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní okresným súdom dospel tento k záveru, že trestná činnosť obžalovaného bola preukázaná predovšetkým na základe výpovedí svedkov - poškodených P. R. a I. R., svedkov W. G., U. S., H. G. a R. G.. Títo (svedkovia) potvrdili, že obžalovaný povedal poškodenému, že ho vystrieľa, aj jeho celú rodinu, ak mu nevráti pôžičku, ktorú mu poskytol. Výpovede samotných svedkov z hľadiska obsahového na seba navzájom nadväzovali, pričom sa líšili len v nepodstatných okolnostiach, ktoré okolnosti okresný súd nevyhodnotil za také, ktoré by znevierohodňovali výpovede svedkov v celom rozsahu.

V kontexte týchto (nepodstatných odchýlností) vo výpovedi svedkov poukázal okresný súd na odstup času od spáchania skutku.

Samotnú obranu obžalovaného vyhodnotil okresný súd ako účelovú motivovanú snahou obžalovaného vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok, pričom táto je vyvrátená samotnými (svedeckými výpoveďami, ako i výpoveďami poškodených).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu súčasne vyplýva, že nevyhovelo tento (okresný súd) návrhu obhajoby na vykonanie rekonštrukcie skutku, keďže od samotného (spáchania skutku) už uplynula dlhšia doba a samotní svedkovia si pre odstup času už bližšie okolnosti skutku nepamätali.

Skutočnosťou preukázanou v rámci dokazovania je to, že medzi obžalovaným a poškodeným bol vzťah veriteľa a dlžníka, keď veriteľ (obžalovaný) na realizáciu svojho záväzku voči dlžníkovi (poškodenému) zvolil nevhodný spôsob vymáhania svojej pohľadávky.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému, súd prihladol okrem všeobecných kritérií upravujúcich druh a výmeru trestu uvedených v § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona aj jednu poľahčujúcu okolnosť v tej podobe, že doposiaľ obžalovaný súdne trestaný nebol.

Pri konštatácii prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností zohľadňoval potrebu upravenia zákonnej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Sledujúc súčasne princípy generálnej, ako i špeciálnej prevencie ukladaných trestov dospel k záveru, že pre naplnenie účelu trestu vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu a osobu páchatelia adekvátnym bude trest odňatia slobody nespojený s obmedzením osobnej slobody. Za zákonom zodpovedajúci považuje okresný súd v konkrétnom prípade trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Proti rozsudku samosudkyne okresného súdu podali v zákonnej lehote odvolanie tak obžalovaný Ing. A. R., ktoré (odvolanie) odôvodnil prostredníctvom obhajcu, ako aj okresný prokurátor.

Z dôvodov odvolania obžalovaného podaných prostredníctvom obhajcu vyplýva, že tento (obžalovaný Ing. A. R.) namieta rozsudok súdu I. stupňa v celom jeho rozsahu. Poukazuje na to, že výpovede svedkov vykazujú značné nezrovnalosti, s ktorými (nezrovnalosťami) sa okresný súd adekvátnym spôsobom nevysporiadal. Odôvodnil to len skutočnosťou, že od spáchania skutku malo uplynúť viac času, čo opodstatňuje aj konštatované nezrovnalosti vo výpovedi svedkov, resp. poškodených.

Samotné výpovede poškodeného P. R., resp. I. R. považuje za nevierohodné aj v tom kontexte, keď samotný poškodený argumentoval skutočnosťou, že incident mal byť zachytený na kamerovom zázname zo dňa 9.3.2012, ktorý má k dispozícii a môže ho predložiť polícii, resp. súdu, pričom reálny stav bol taký, že predmetný (kamerový záznam) z inkriminovaného dňa (zo dňa 9.3.2012) neexistoval. V kontexte výpovedí samotných svedkov poukázal na absentujúcu skutočnosť v tom, že títo (svedkovia) pri interpretácii vyhrážok, ktoré on mal použiť na adresu poškodeného si nepamätali, že by bola reč aj o peniazoch, resp. o ich vrátení.

Počas samotného (dokazovania realizovaného samosudkyňou okresného súdu) má za to, že bolo porušené jeho právo na obhajobu tým, že mu príslušná (samosudkyňa okresného súdu) neumožnila klásť otázky svedkom, ktoré podľa samotnej sudkyne nemali súvisieť so spáchaným skutkom.

Týmto podľa jeho tvrdení malo dôjsť k narušeniu základnej požiadavky nestrannosti súdu ako to vyplýva z čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 141 ods. 1 Ústavy SR, ako aj z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Nepochopiteľný je tiež prednes samosudkyne pri oboznamovaní spisu, keď vyslovila záver, že on (obžalovaný) bol 5-krát priestupkovo stíhaný, ako aj právoplatne postihnutý. Pri umožnení preštudovania priestupkového spisu zistil, že išlo o odložené priestupkové veci, pretože sa priestupok nestal (týkajú sa aj I. R.) a v jednom prípade bol priestupkovo stíhaný jeho brat M. R., voči ktorému rozhodnutie správneho orgánu o spáchaní priestupku nadobudlo právoplatnosť.

K výpovedi samotných svedkov namieta aj tú skutočnosť, že títo (svedkovia, resp. poškodení) nevedeli presne identifikovať, kde sa on mal nachádzať v čase, keď na adresu poškodeného mal adresovať príslušné (vyhrážky). Samotná (svedkyňa I. R.) v čase údajného incidentu podľa jeho názoru v hoteli ani nebola. Výpoveď tejto (I. R., resp. jej manžela) podľa jeho názoru vykazujú znaky prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a prečinu krivej výpovede a krivého svedectva podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na konštatované nezrovnalosti vo výpovedi svedkov, resp. poškodených má za to, že počas realizovaného dokazovania súdom I. stupňa sa nedá ustáliť záver, že by inkriminovaný skutok mal spáchať on, a preto požiadal, aby bol oslobodený spod obžaloby v zmysle § 285 písmeno c/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal on. V tomto smere navrhol odvolaciemu súdu, aby vo veci postupoval (teda vyniesol vo veci oslobodzujúci rozsudok).

Odvolanie okresného prokurátora odôvodnené v písomnej podobe smeruje, čo do trestu uloženého tomuto (obžalovanému Ing. A. R.). Okresný prokurátor sa domáha (podaným odvolaním) sprísnenia trestu uloženého tomuto (obžalovanému) v tom smere, že mu mal byť ukladaný aj probačný dohľad, aby sa v budúcnosti tento (obžalovaný) zdržal ďalšieho protiprávneho konania.

V tomto smere teda navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok (ohľadne výroku o treste) zrušil a sám vo veci rozhodol.

Na podklade podaných a súčasne odôvodnených odvolaní, odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že tak odvolanie obžalovaného, ako i okresného prokurátora je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd I. stupňa konajúc vo veci vykonal v rámci svojho dokazovania vyčerpávajúce výsluchy samotného obžalovaného, resp. poškodeného a svedkov a v neposlednom rade oboznámil príslušné vo veci nachádzajúce sa listinné dôkazy, po vyhodnotení ktorých ustálil adekvátne (skutkové závery obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku). Príslušné (skutkové závery) sú objektivizované skutočnosťami, na ktoré poukazuje samosudkyňa v napadnutom rozsudku, a to predovšetkým v podobe výpovedí poškodeného P. R., resp. svedkov I. R., W. G., U. S., R. G., H. G.. Tieto (výpovede) poškodeného, ako i svedkov z hľadiska obsahového v podstatnej miere na seba nadväzujú, pričom vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov obžalovaného z trestnej činnosti usvedčujúcich priamo. Aj napriek skutočnosti, že niektorí (svedkovia) ako W. G., R. G. počas výsluchov na hlavnom pojednávaní si už presne nepamätali, či obžalovaný na adresu poškodeného P. R., okrem vyhrážok, že všetkých vystrieľa, resp. vystrieľa samotného poškodeného, ako aj jeho rodinu, v tomto smere uvádzal niečo aj o peniazoch. Súčasne túto skutočnosť, (že obžalovaný) spomínal niečo aj o peniazoch však v rámci svojich (svedeckých výpovedí realizovaných počas hlavného pojednávania) ani nevyvrátili, keďže si ju presne nepamätali.

Z výpovede samotného (poškodeného P. R., resp. jeho manželky I. R.) je zrejmé, že obžalovaný predniesol uvedené (vyhrážky) po príchode do hotela dňa 9.3.2012, keď na adresu samotného (poškodeného) sa vyjadril, že ak mu peniaze nevráti, vystrieľa celú jeho rodinu, aj zamestnancov.

Tieto skutočnosti poškodení priamo odprezentovali aj počas konfrontácií realizovaných so samotným obžalovaným Ing. A. R..

Rovnako vo veci vypočutí svedkovia (W. G., U. S., R. G., H. G.) zhodne vo svojich výpovediach potvrdili skutočnosť, že incident v hoteli R. sa odohral dňa 9.3.2012 po príchode obžalovaného, ktorý sa na adresu poškodeného mal vyjadriť, že poškodeného, resp. jeho rodinu vystrieľa.

V zmysle výpovede samotného (poškodeného P. R.) dôvodom na takéto konanie u obžalovaného zrejme bola tá skutočnosť, že si on (poškodený) požičal od obžalovaného hotovosť, ktorú spočiatku splácal, avšak keď prestal mať príjem, tak prestal aj splácať túto (pôžičku), prečo bol obžalovaný nehnevany. Bolo to pritom prvý krát, čo v súvislosti s požadovaním splácania pôžičky použil obžalovaný takéto (vyhrážky), z ktorých nadobudol dojem, že by mohlo aj k niečomu dôjsť, a preto aj podal vo veci trestné oznámenie. Predmetnú (situáciu) si jasne pamätal aj svedok W. G., ktorý v inkriminovaný deň (dňa 9.3.2012) došiel za poškodeným, ktorému doniesol nejaké vzorky vína na koštovku. Prítomnosť obžalovaného v uvedený deň potvrdili ďalší vo veci vyslúchaní svedkovia, a to U. S., ktorý si pamätal, že v tom čase išiel zobrať ľad, pričom videl obžalovaného ako vošiel do penziónu s tým, že vyriekol uvedené (vyhrážky „vystrieľam teba, aj tvoju rodinu“). Videl tam tiež vtedy R. G.. Táto (svedkyňa R. G.) potvrdila výpoveď svedka U. S., keď tiež počula, že po príchode tohto (obžalovaného do penziónu) sa vyjadril na adresu poškodeného „že ho vystrieľa, ako aj celú jeho rodinu“. Samotný obžalovaný si ju v tom čase nemusel všimnúť, keďže bola za barom.

Počas samotného (dokazovania realizovaného I. stupňovým súdom) svedkyňa súčasne uvádzala, že ju mal tento obžalovaný „terorizovať“ svojimi telefonátmi, ako aj SMS-kami, kde jej uvádzal, že ju zažaluje na 100.000 Eur.

Samotné (vyhrážky) adresované na adresu poškodeného „vystrieľam teba, ako aj celú tvoju rodinu“ v neposlednom rade potvrdila aj svedkyňa H. G., ktorá pracovala v hoteli ako chyžná, tým, že incident sa odohral na recepcii hotela. Samotného obžalovaného pritom nevidela, avšak opoznala ho podľa jeho hlasu, keďže bol veľakrát predtým v penzióne. Naznačené (svedecké výpovede) korešpondujúce priamo s výpoveďou poškodeného P. R., resp. I. R., podľa názoru odvolacieho súdu umožňovali vo veci vysloviť záver o tom, že predmetný skutok sa odohral inkriminovaného dňa (dňa 9.3.2012), pričom ako jeho autor (páchatel') bol usvedčený práve obžalovaný Ing. A. R..

Tento v rámci ním produkovanej obhajoby počas prípravného konania, resp. v neskoršom štádiu (počas hlavného pojednávania) obsah obhajobných tvrdení menil, keď v časti výpovedí tvrdil, že sa dňa 9.3.2012

inkriminovaného skutku nedopustil, nepopierajúc, že sa mohol nachádzať v hoteli R., resp. v inej časti svojho obhajobného tvrdenia vôbec poprel, že by sa uvedený deň v hoteli R. nachádzal. Má za to, že sa tam mohol nachádza iný deň, keď tam bol súčasne aj G.. Má za to, že skutok sa mohol stať po 9.3.2012, keď tam bol len pán G. a nikto iný. Nepoprel v rámci svojej (výpovede) tú skutočnosť, že sa s poškodeným bavil o peniazoch, keďže sa takto pravidelne s ním rozprával, keď prišiel za ním do hotela. Vo vzťahu k ďalšej časti (obhajobného tvrdenia tohto obžalovaného Ing. A. R.), tunajší odvolací súd oboznamujúc sa s príslušným spisovým materiálom, predovšetkým s výpoveďou poškodeného má za (logicky zdôvodnenú) výpoveď tohto (poškodeného) tvrdiaceho, že o samotnom incidente by mal existovať kamerový záznam, keďže sa príslušná (kamera) nachádza v priestore, ktorý sníma priamo recepciu hotela.

Príslušný (kamerový záznam) napokon bol aj premietnutý zo strany konajúceho (I. stupňového súdu, avšak z premietnutia tohto vyplynulo, že sa jedná o záznam zo dňa 2.4.2012. Samotný poškodený tvrdiac, že na podporu svojej výpovede doloží aj samotný záznam tak urobil, avšak až dňa 11.4.2012, kedy tento (záznam od neho) vyžiadali príslušníci PZ. Bolo to však už po dobe 7-ich dní, dokedy príslušný (kamerový záznam) zachytáva údaje s tým, že po uplynutí tejto (7-dňovej lehoty) sa záznam automaticky vymazáva a realizuje sa nový záznam.

Pokiaľ by bolo postupované orgánmi prípravného konania dôslednejšie, mohli prípadný (kamerový záznam) vyžiadať od tohto (poškodeného) bezprostredne s podaným trestným oznámením (dňa 9.3.2012).

Samotná skutočnosť (neexistujúceho kamerového záznamu), podľa názoru odvolacieho súdu skutkové závery ustálené súdom I. stupňa v rámci vykonaného dokazovania nijakým spôsobom nespochybňuje. Rovnako odvolací súd preskúmavajúc samotný postup realizujúci samosudkyňou okresného súdu nevzhliadol dôvod na konštatáciu, že by počas realizovaného dokazovania bolo porušené právo na obhajobu obžalovaného v tom smere, že by mu bolo akýmkoľvek spôsobom zabránené sa vyjadriť k procesu dokazovania, resp. meritu veci.

Z obsahu protokolov nachádzajúcich sa v príslušnom spisovom materiáli je evidentné, že samosudkyňa okresného súdu zásadné (otázky a pripomienky obžalovaného k priebehu dokazovania) zaprotokolovala.

Pokiaľ aj došlo k situácii, že niektoré (otázky obžalovaného, resp. jeho obhajcu nepripustila), zrejme usúdila, že boli kladené mimo zákonný rámec dokazovania realizovaného vo veci, čo napokon Trestný poriadok pripúšťa.

Odvolací súd zisťujúc, že súd I. stupňa realizujúc dokazovanie procesne spôsobilým spôsobom jeho výsledky premietol do objektívnych záverov v podobe ustálenia skutku uvedeného vo výrokovej časti, dospel k záveru, že si takéto (skutkové závery okresného súdu si osvojil) ako správne zistené.

Zákonne súladným spôsobom tiež posúdil tento (okresný súd) konanie obžalovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, keďže iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal.

V priebehu samotného (dokazovania realizovaného súdom stupňa) je zrejme, že dňa 9.3.2012 obžalovaný na adresu poškodeného použil vyhrážky, ktoré z hľadiska obsahu v predchádzajúcich prípadoch žiadania vrátenia peňazí, resp. splácania peňazí zo strany poškodeného nikdy nepoužil, u tohto (poškodeného) vyvolalo obavu, že by ich aj mohol uskutočniť.

Aj napriek skutočnosti, že zrejme tento (obžalovaný Ing. A. R.) sa domáhal vrátenia „legálnej“ pôžičky, resp. jej splácania zo strany tohto (poškodeného), súčasne použil ako formu naplnenia svojej pohľadávky zákonom neprípustný postup, v konečnom dôsledku vyúsťujúci do naplnenia znakov žalovanej trestnej činnosti.

Objektom ustáleného (spáchania zločinu vydierania) je pritom aj ochrana potencionálnych dlžníkov pred konaním naplňujúcim znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Pri samotnom rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému Ing. A. R., podľa názoru odvolacieho súdu samosudkyňa okresného súdu postupovala rovnako zákonne súladným spôsobom, keď jednak zohľadnila okolnosti prípadu, ako aj samotnú osobu páchatela, kde zohľadnila jednu poľahčujúcu okolnosť, a to v podobe doposiaľ trestnej bezúhonnosti obžalovaného, keď následným (zákonným spôsobom) upravila trestnú sadzbu vzťahujúcu sa na ustanovenie § 189 ods. 1 Trestného zákona s ohľadom na ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, je aj z pohľadu odvolacieho súdu trestom, ktorý rešpektuje požiadavky zákona na zabezpečenie generálnej, ako i špeciálnej prevencie ukladaných trestov.

Keďže z hľadiska tohto (trestu uloženého obžalovanému) nie je možné konštatovať zjavnú neprímeranosť z hľadiska jeho miernosti, resp. prísnosti, v konečnom dôsledku odvolací súd odvolanie

okresného prokurátora podané voči samotnému (výroku o treste ukladaného obžalovanému) ako nedôvodné zamietol.

Odvolací súd nezistiac akýkoľvek dôvod na zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozsudku rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.